

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A beteg Budapest és a beteg kórházi viszonyok*

Forrás:

Világ

Vsp.

(Hely)

1918. 10/14

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.441

Hely

Idő

1918

A beteg Budapest és a beteg kórházi viszonyok

A főváros nem vállal több vidéki beteget — Huszmillió koronával tartozik a fővárosnak a betegápolási alap

A főváros tanácsa feliratot intézett a kormányhoz a budapesti kórházi viszonyokról. Ez a felirat telis-tele van panaszszal és szomorúsággal. Azt sirja el a tanács — ki tudja hányadszor — hogy Budapesten lehetetlenül türhetetlenek a kórházi állapotok. Az egyik baj az, hogy a főváros közkórházait vidéki betegek töltik meg és kiszorítják onnan a pesti betegeket. Nap-nap után a betegek százaai vándorolnak föl a vidékről a fővárosba és előzőnlik a kórházakat. Akinek utiköltségre telik, az idejön, ami tulajdonképpen érthető is. Először is a vidéken alig van közkórház. Ha van is kórház, mindig állandó az orvoshiány. A dolog ugyanis úgy áll, hogy a vidéki kórházakban olyan gyatrán fizetik az orvosokat, hogy fővárosi kórházban gyakorlatlaltal bíró orvos nem szívesen megy vissza a vidékre. Ez a helyzet aztán lehetetlen állapotokat idéz elő a fővárosban. Minden beteg Budapesten akarja gyógykezeltetni magát, mert itt egyetemi orvosprofesszorok gyógyítanak. Így aztán nem csoda, ha a főváros közkórházaiban kezelt betegek 85—90%-a vidéki. Természetesen ezek a vidékiek a pesti betegek elől foglalják el az ágyat és a pesti beteget a fő-

város nem tudja elhelyezni. A kormány ugyan folyton sürgeti az új kórházak építését: a költségekben való osztozkodásról azonban hallani sem akar. Sőt az ápolási díjak megállapítása tekintetében is nagyon mostohán kezelik a belügyminiszteriumban a főváros ügyeit. A főváros minden esztendőben megállapítja, hogy mibe kerül neki egy-egy beteg egy napra. A belügyminiszteriumban azonban mindig sokallják a főváros által megállapított összeget és mindig alacsonyabbra szabják az ápolási díjakat, mint ahogy a városházán szeretnék. Ennek az a következménye, hogy a háborus esztendőkből a főváros kórházainak a számadásai évenként átlag 4—4 millió korona deficittel záródtak.

De van más baj. A vidéki szegény betegek ápolási költségeit, az országos betegápolási alap kell, hogy fizesse. De nem fizeti. Adós marad és most az interkuláris kamatok nélkül körülbelül *huszmillió koronával tartozik a betegápolási alap a fővárosnak.* Így történik aztán, hogy a főváros dolgozó népe gondoskodik az ország szegény betegeiről, a saját betegeinek a rovására.

Ez lehetetlen állapot, amelyen sürgősen segíteni kell, mert ha nem segít a kormány, a főváros kórházügye csődbe kerül. A főváros tanácsa éppen ezért arra kéri a kormányt, hogy a vidéken sürgősen építtessen közkórházakat. Az orvosoknak pedig adjon jobb fizetést.

A tanács bejelenti, hogy az a terve, hogy a jövőben a főváros kórházaiba *csak* olyan

vidéki betegeket vesznek fel, akiknek vagy hálaszthatatlan ápolásra van szükségük, vagy pedig a felvétel előtt lefizetik az ápolási költség egy részét.

Végül az a propozíciója a főváros tanácsának, hogy *a pesti betegek fizessenek alacsonyabb kórházi ápolási díjat, mint az idegen betegek.* Ha pedig a kormány nem rendezné a főváros kórházmizériáit, abban az esetben — *a főváros nem hajlandó több kórházat építeni.*